

gjældende selv maatte erkjende det for at være overordentlig velvillig Smødefommen, men man dernæst indbragte Forslag, om hvilke Ministeren forud havde erklæret, at han af de og de bestemte Grunde ikke kunde gaa ind derpaa, og man derpaa sagde: Ja, det gjør ikke Noget, thi Forslaget kan da ligge og vente paa bedre Tider, tror jeg dog, at man efterhaanden idetmindste vilde komme til den Erkjendelse, at denne Vet ikke var den rette, men at det kunde være sandsynligt, at Forslaget i det Hele taget var bedre tjent med, at en jevnere Udvikling i en Retning, som dog maatte skjønnes at være i væsentlig Overensstemmelse med, hvad der var det almindelige Dnsse hos Folket, kunde finde Sted i dette Mellemrum, idet man da altid kunde se an, om disse forhaabede bedre Tider i Dyrigt kunde bringe Noget, hvad man dog ikke kan have nogen ret Forvisning om. Jeg tror derfor, at det vilde være høist mærkeligt, om det høitærede Thing efter en saadan Stilling fra Ministerens Side, og efter de Udtalelser, som faldt ved første Behandling, ogsaa fra Ordføreren for de oprindelige Forslagsstillere, absolut vilde have en saadan Bestemmelse optagen; jeg tror, at det Hensyn, jeg her har nævnt, maa have en særegen Betydning. Særligt vil jeg for mit Bedkommende kunne slutte med min Uttring ved 1ste Behandling, at jeg selvfølgelig ikke har anset Loven for at være paatrængende nødvendig, siden jeg ikke er kommen frem med den, idet jeg troede, at man ad administrativ Vet og ved liberal og human Opfattelse af Forholdene — som jeg haaber, man ikke i det Hele vil kunne negte den nuværende Kirkebestyrelse at være i Besiddelse af — væsentlig vil kunne naa det samme Maal; men jeg har troet, at det laa Thinget paa Sinde at faae en saadan Ordning flaaet fast gjennem Lov, og at det altsaa fra dets Side var mere magtpaaliggende at faae en Lov, end det i og for sig var magtpaaliggende for Kirke- og Undervisningsministeren. — Med Hensyn til Loven i det Hele taget skal jeg endnu bemærke, at jeg ikke kan have noget Væsentligt imod den fuldstændige Omredaktion af det indkomne Lovforslag, der har fundet Sted, da Forslagsstillerne, som

det lader, have fundet sig deri, og da det maa være en Slags Tilfredsstillelse for en Minister, idet Regjeringen ogsaa ofte maa finde sig i slige Omredaktioner, selv om man ikke altid kan erkjende, at de medføre Forbedringer, ikke en Gang med Hensyn til Formen. Jeg vil indrømme, at der her er frembragt en Redaktion, som i visse Henseender maa anses for bedre, men paa den anden Side er der enkelte Ting, som maa anses for uheldige, og enkelte Punkter, som jeg for mit Bedkommende kunde have ønsket udeladt. Jeg skal blot nævne Bestemmelsen om, at Loven ogsaa skal gjælde residierende Kapellaner foruden Sognepræster; der er nogen Banffelighed derved, som den ærede Rigsdagsmand, der er Ordfører, ikke vilde se. Der er derhos udeladt enhver Bestemmelse med Hensyn til den Tid, inden hvilken Sognebaandsløserne skulle forlange en kirkelig Handling; det forekommer mig, at dette er et Punkt, hvormed det var rimeligt at optage en udtrykkelig Bestemmelse for at forebygge den Art af Kollisionser, som ganske vist har fundet Sted, og som ville finde Sted i endnu videre Omfang, naar ikke en saadan Bestemmelse bliver givet. Slige Punkter anser jeg imidlertid ikke for væsentlige, og jeg har derfor heller ikke fundet mig foranlediget til at stille Ændringsforslag i saa Henseende. — Hvad de særegne Ændringsforslag angaar, skal jeg med Hensyn til det, der er stillet under Nr. 2, bemærke, at jeg anser det for at være overflødig. Jeg kan ingenlunde opfatte Lovens § 1 saaledes, at den paa nogen Maade skal give Adkomst til at forandre de anordnede Tider. Den gaar jo ud paa at give en Berettigelse til at benytte Kirken udenfor de anordnede Tider, og der kan altsaa ikke være Tale om, at den skal forandre disse. Hvad angaar det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 4 til § 3, maa jeg tilstaa, at det i Realiteten ingen Forskjel vil gjøre, men med Hensyn til Valget af Ordene maa jeg tilstaa, at jeg er mere tilbøielig til at vælge Udtrykket „Sognemængde“. Det forekommer mig virkelig ikke, at der kan fremkomme nogen Utydelighed i saa Henseende, og foruden de Indvendinger, jeg tror, der kunde gjøres imod den Betegnelse,